

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ

Πώς γεμίζει το ταμείο

Του Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΙΣ

Διάβασα ότι ο Α. Τσοχατζόπουλος δώλωσε στη συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής του ΠαΣοΚ ότι το κόμμα του «δεν μπορεί να δεχθεί τη λογική της παγκοσμιοποίησης». Νομίζω ότι αυτή η φράση προσδιορίζει με τον καλύτερο τρόπο ένα κορυφαίο πρόβλημα της ελληνικής πολιτικής: την *ιδιόμορφη σχέση* της με τον *έξω κόσμο*...

Ξέρετε γιατί; Επειδή κατά κανόνα προσπαθούμε να απαντάμε σε ερωτήματα που δεν τίθενται. Να το πω απλά. Ουδείς μας ζητάει να δεχθούμε ή να μη δεχθούμε τη λογική της παγκοσμιοποίησης, διότι η παγκοσμιοποίηση υφίσταται και ορίζει τις σχέσεις μας με τον έξω κόσμο, ανεξαρτήτως του τι δέχεται και τι δεν δέχεται το κάθε μέλος της ΚΕ του ΠαΣοΚ. Καμώνόμαστε απλώς ότι ζητούν τη γνώμη μας, ακόμη και όταν δεν ενδιαφέρει κανέναν. Προφανώς για λόγους εντυπώσεων...

Ο Α. Τσοχατζόπουλος θα ήταν πολύ πιο ακριβής και πολύ πιο χρήσιμος, αν υποστήριζε στην ΚΕ του ΠαΣοΚ αυτό που λένε όλοι οι σοσιαλιστές πολιτικοί του πλανήτη: *«η παγκοσμιοποίηση είναι ένα δεδομένο με θετικές και αρνητικές πλευρές*. Να αναδειξουμε λοιπόν όσο μπορούμε τις θετικές και να εισαγάγουμε τους ρυθμιστικούς μηχανισμούς που θα εκμηδενίσουν κατά

το δυνατόν τις αρνητικές. Με αυτή τη διατύπωση ένας ιδεολογικός σφορισμός μετατρέπεται σε πολιτική πρόταση.

Θα πάρω ένα θετικό παράδειγμα. Μας έχουν φάει τ' αριτιά με την Τουρκία και το Ελσίνκι. Εγγραφο προ ημερών ότι «το *τζάμπα πέθανε*».

Είπαμε:
το *τζάμπα πέθανε*
και πιστώσεις
δεν δίδεται!
Αιιό, ε;
Αλλά στοιχειώδες...

Η Τουρκία θέλει εισιτήριο; Άρα θα πληρώσει την τιμή του εισιτηρίου. Στο ταμείο και με το πορτοφόλι στο χέρι!

Διάβαζα την Κυριακή, στο «Βήμα», το άρθρο του Μεχμέτ Αλί Μπιράντ, γνωστού τουρκικού δημοσιογράφου, ο οποίος εξηγεί γιατί πρέπει η Τουρκία να ανοίξει περιηγησιάζ δωρεάν! Και εκλιθείσεται, λέει, επειδή η κυβέρνηση Σημίτη θέτει όρους στην Τουρκία εν όψει του Ελσίνκι. Δηλαδή τι έπρεπε να θέσει η κυβέρνηση στην Τουρκία εν όψει του Ελσίνκι; Τις κασιέτες του Κορκολή;

Και ξαναεκλιθείσεται ο τούρκος συνάδελφος επειδή, λέει, δεν μπορεί να καταλάβει τη βιασύνη της ελληνικής κυβέρνησης να υπάξουν εξελίξεις πριν από τη Σύνοδο Κορυφής. Ενώ δεν θα εκπλησσόταν καθόλου αν η ελληνική κυβέρνηση έλεγε ότι δεν χρειάζεται καμία εξέλιξη γενικώς ή ότι οι εξελίξεις μπορούν να αρχίσουν να τρέχουν σε καμιά πεντητηριά χρόνια! Μας λέει δηλαδή να του δώσουμε το εισιτήριο και αυτός θα πληρώσει μετά. Πότε; Κάποτε!

Γιατί ανέφερα αυτά τα δύο παραδείγματα; Επειδή έχουν ακριβώς την ίδια λογική: μας δουλεύουν και οι δυο! Θεωρούν ότι στις σχέσεις μας με τον έξω κόσμο δεν υπάρχουν αντικειμενικά, πραγματικά δεδομένα και ότι είναι αιεώς «θέμα καλής διάθεσης» είτε να διαπραγματευθούμε την παγκοσμιοποίηση είτε να λύσουμε τα Ελληνοτουρκικά. Οι είναι μια σχέση μεταξύ καλών και κακών, μεταξύ δικαίων και αδικιών.

Αλλά δεν είναι έτσι. Η εξωτερική πολιτική είναι ένα ταμείο, ένα αλισβερίσι. Πληρώνουμε την παγκοσμιοποίηση; Μάλιστα! Άρα θα τα πάρουμε από τα Ελληνοτουρκικά. Τα οποία θα πληρώσει η Τουρκία για να μπωρέσει και αυτή να κάνει ένα βήμα στην παγκοσμιοποίηση. Είπαμε: το *τζάμπα πέθανε* και πιστώσεις δεν δίδεται! Αιιό, ε; Αλλά στοιχειώδες...